

rige Land. Nej, Forholdet er, at den gældende Lovgivning ikke hverken for Statskatten eller Kommuneskatten giver Regeringen nogen Ret til at spørge om det, den spørger om, og den kongelige Anordning, i Henhold til hvilken Blanketterne udfærdiges, giver heller ikke Regeringen eller Københavns Magistrat nogen Ret til at spørge om dette. Det, man har gjort, er, at man rent administrativt har tilsidesat ikke blot, hvad der er Lovens Ord, men ogsaa, som det ærede Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) har udviklet for os, Lovens Aand fra den Tid, den blev given. Og naar det ærede Medlem for 2den Kreds siger, at man ikke kan give Love, som forhindre at gøre noget saadant, maa jeg dog sige, at jeg mener, vi bør meget overveje, om vi ikke skulde foreslaa en Lov, som gjorde det umuligt for Administrationen paa den Maade at tilsidesætte gældende Love. Det er slet ikke sket af praktiske Hensyn eller af Hensyn til Bogtrykker-spørgsmaalet, for at alle de mange Blanketter kunde trykkes under et, nej, man vil i Virkeligheden have at vide gennem denne Tilsnigelse, som det blev kaldt, i Blanketten, hvor megen Indtægt Folk have af deres Formue, for at derefter Fiscus, Skattevæsenet, kan regne sig til, hvor meget de mindst have i Formue ved at multiplicere Indtægterne med saa og saa meget, 25, eller hvilket Tal, man nu tager. Saa ved man, som det ærede Medlem for 2den Kreds sagde, at de vedkommende i alt Fald have saa megen Formue, og har derigennem faaet en Oplysning, som man ikke kan faa ad den Vej, som Loven om Stats-, Indkomst- og Formueskat anviser. Det er hele Hemmeligheden, og jeg vil dog spørge dem, der tænke som jeg i denne Sag, om vi ikke, saa længe Regeringen ikke har nogen Lovhjemmel til at gøre det og rent administrativt har gjort noget, som strider imod Loven, ved vor Vedtagelse i Dag skulde, saa vidt det staar i vor Magt, gøre det umuligt for den at gøre det i Fremtiden?

Med Hensyn til det andet Ændringsforslag, som jeg udtalte mig om, skal jeg ikke nægte, at mine Betænkeligheder ved at inddrage alle Personer under Pligten til at give Oplysninger om deres Funktionærers Forhold med Hensyn til Skat ere blevne en Del større ved de af det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) gjorte Bemærkninger. Som jeg sagde før, tror jeg ikke, at Spørgsmaalet er modent til at afgøres ved denne Lejlighed. Jeg tror, at Betænkelighederne ere saa store, at jeg med Anerkendelse

af det principrigtige, der kan være i Forslaget, vil henstille til det ærede Medlem af praktiske Grunde eventuelt at vente med sit Forslag til en anden Lejlighed. Jeg vover i alt Fald ikke at anbefale mine Meningsfæller at stemme for det.

P. G. C. Jensen: Jeg skal ganske henholde mig til, hvad den ærede Ordfører nu bemærkede, og kun tilføje med Hensyn til den ærede Ministers sidste Ændringsforslag, at jeg ingenlunde er enig med ham i de Bemærkninger, han fremsatte om den Forskel, der vilde fremkomme mellem det øvrige Land og København. Men selv om det forholdt sig saaledes, maatte vi i alt Fald acceptere det her, hvor det drejer sig om den største Kommune, som vejer omtrent en Femtedel af det hele Land, og hvor der er mest Spørgsmaal om den Slags Ting. Her bør man ikke indføre en Regel som denne, men se at komme bort fra den, selv om den gjaldt andre Steder, hvad den ikke gør.

Indenrigsministeren (P. Munch): Maa jeg blot sige med Hensyn til disse Blanketter, at det er jo paa sin Vis ikke min Sag at forsvare, hvad foregaaende Ministerier i saa Henseende have gjort, men det synes mig dog, at disse have haft en uomtvistelig Lovhjemmel for at udstede Blanketterne. Der staar i Statsskatteloven, at Blanketter udfærdiges af Finansministeren, og Finansministeren har efter denne Bestemmelse frie Hænder til at udfærdige dem saaledes, som det synes ham praktisk og rigtigt for at opnaa det Formaal, Blanketterne skulle tjene, og der findes ikke noget Sted i den bestaaende Lovgivning noget Forbud mod, at de kunne indeholde Angivelse af Indtægtskilden. Dette Forbud indføres for Københavns Vedkommende, hvis disse Regler gennemføres nu, men hidtil har det ikke eksisteret, og det synes mig derfor, at tidligere Ministerier have haft lovmæssig Grund under Fødderne, naar de have udstedt Blanketter af den Karakter.

Ordføreren (Bramsen): Den højt-ærede Minister er vistnok paa Vildspor, for der findes særskilte Regler for København og det øvrige Land, og med Hensyn til Blanketterne i København er Regelen i den kongelige Anordning af 1903 § 7, hvori der staar — jeg beder om Tilladelse til at oplæse det, det vil saa staa i Tidenden —: „Ved Skattedirektoratets Foranstaltning udsendes inden hvert Aars 15. Januar til